

щò плачешъ; когò трáсишъ; а́ Ѡна́, понеже мыслеше че ѣ градинаро, рече мѡ: господине, ако си го тѡ зѣлъ, кажи ми гдѣ си го положилъ: и́ азъ ще да го зѣмемъ.

16 Рече и́ Исѡсъ: Маріе, а́ Ѡна́ се ѡбърна, и́ мѡ рече: раввѡнѡ, коѣто ще да се рече, оучителю.

17 Рече и́ Исѡсъ: не прикоснѡвайсе до мене: защото ѡще не самъ се качилъ коды Ѡцѡа моего: но иди при братѡта ми, и́ речи ѡмъ: какъ двамсе коды Ѡтца моего и́ Ѡтца вашего, и́ коды Бга моего и́ Бга вашего.

18 И доидѣ Маріа Магдалина, и́ каза на оученицѡмъ те че виде Господа, и́ защо и́ рече тѡа (дѡмъ).

19 И като кѣше кжснѡ вечеръ та́ въ тѡа дѣнь въ първѡмъ на седмица та, и́ вратѡта та бѣха заключени тамъ, гдѣто бѣха оученицѡмъ те неговѡ сокрани заради страхъта́ Иудейскѡй, доидѣ Исѡсъ и́ заста на средъ, и́ рече ѡмъ: миръ вамъ.

20 И това́ като рече, показа ѡмъ ржцѣ те и́ носѣ те, и́ ребра та си. а́ оученицѡмъ те се возрадовѡха като видѣха Господа.

21 Я́ Исѡсъ ѡмъ рече пакѡ: миръ вамъ: какъ бѡто ме прати Ѡцъ, и́ азъ вы пращамъ.

22 И като рече това́, дѡхна, и́ рече ѡмъ: прѡимѡте Дѡхъ стъ.

23 На който прѡстите грѣховѣ те, ще да ѡмъ се прѡстатъ, а́ на който държите, ще да се държатъ.

24 Я́ Ѡмъ, ѣдинъ ѡ два наесе те, който се говори близнецъ, не кѣше тамъ съ нихъ когѡто доидѣ Исѡсъ.

25 И говорѣха мѡ други те оученицѡмъ: видѣхме Господа, а́ тѡй ѡмъ рече: ако не видимъ на ржцѣ те мѡ ранъ те ѡ гвѡздеи те, и́ не тѡримъ пржстатъ мой въ ранъ те гвѡзднѡ, и́ не тѡримъ ржкѡ та моѡ въ ребра та мѡ, не щемъ да повѣровамъ.

26 Я́ послѣ по ѡсемъ днѡ пакъ бѣха оученицѡмъ те мѡ внѣтре, и́ Ѡмъ съ нихъ: доидѣ Исѡсъ, като бѣха вратѡта та затворѣни, и́ заста на посредъ нихъ, и́ рече: миръ вамъ.

27 Послѣ рече на Ѡмъ: донеси пржстатъ твоѡ тѡва, и́ виждѣ ми ржцѣ те: и́ донеси ржкѡ та си, и́ тѡри въ ребра та мой: и́ не вѣди невѣренъ, но вѣренъ.

28 И ѡговорѡ Ѡмъ, и́ рече мѡ: Господъ мой, и́ Бгъ мой.

29 Рече мѡ Исѡсъ: защото ме видѣ повѣрова: блаженѡ който не сѡ видѣли и́ повѣроваха.